

[PONEKANIE *sb n*

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.*

sg *D* *ponękanium*. ◇ *I* *ponękanim*.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. s.v. ponękać.

1. Ponaglenie, popędzenie:

Wyrażenie przyimkowe: »za ponękanim«: Zdrowe á czerłtwe woły ztąd poznác/ gdy się zá ponękanim álbo vderzenim hnet ruřzå Cresc 1571 554 (Linde s.v. ponękać).

2. Namowa, rada [*czyje*]: *ad suggestionem Balaam ku ponekanyv. ku řpodvfzcczenyv baalamowego TomZbrudzBrul Num 31/16.*

Synonimy: 1. ponukanie; 2. namowa, poduszczenie, rada.

Cf **[PONEKAĆ]**

LW